

vilde optage Kravet om Valgret og Valgbarhed. Fra andre Kredse kom der dog ingen Udtalelser derom.

I Frk. Constantin Hansens Fraværelse indledede Fru *Berg-Nielsen* derpaa det følgende Spørgsmaal og mente, at Højskolerne kunde udrette meget for at fremme Interessen for praktisk og *nyttigt* Kvindearbejde. Hun foreslog derfor en Henvendelse til Højskolelærernes Forening om *metodisk* Undervisning i Haandarbejde paa Højskolerne i Forbindelse med en Udstilling af det forfærdigede (en Strømpe, en Stopning, et Stykke syet Linned, en klippet og syet daglig Klædning). Endvidere foresloges at arbejde for at oprette Vinterskoler i Landsbyerne, hvor unge Piger og Koner kunde modtage en lignende methodisk Undervisning. Hun gjorde gældende, at det gjaldt om at lægge Vægten paa det økonomiske, hvad der betalte sig. Alle følgende Talere var enige med Indlederen i at arbejde for at vække Interesse for praktisk, *nyttigt* Haandarbejde; men med Hensyn til Vejene skiltes man. Fru *Laursen*, Aarhus, var imod Henvendelsen til Højskolerne. Et Sommerkursus paa 3 Maaneder var for kort til med Kraft at optage Haandarbejde som Fag. Højskolens Opgave var ogsaa en anden: gennem Foredraget og Samlivet at vække Sansen for aandelige Interesser. Hun talte af Erfaring baade som Elev og Lærerinde paa Højskolen. Heri støttedes Fru *Laursen* stærkt af Forstander *Dahl Aale* og Fru *Gundesen*, Svendborg. *Dahl* pegede paa det glædelige i, at Forældrenes Interesse var vakt for Haandgerningen, saa den kunde tages op i Barnealderen og i Børneskolen. Fru *Gundesen* og *Sadelmager Lund*, Svendborg, pegede paa Hjemmene som det Sted, hvor der burde begyndes. Baade Drengene og Piger burde oplæres. Det udviklede Drengenes praktiske Sans. Fru *Christensen*, Aarhus, ønskede Haandgerningen særlig henlagt til Skolen. Naar denne tager Sagen op for alle Børn, Piger og Drengene, saa overvindes lettere, hvad nu er en Hindring, at Drengene skammer sig ved at være med i det, som nu *kun* er Pige gerning. Frk. *Falbe-Hansen* støttede Fru *Christensen* ved at gøre gældende, at Haandgerningen burde ind som tvungent Fag i Almueskolen og støttes af Staten. Sagfører *Christensen* foreslog at vække Interessen og Kappelysten ved Udsættelse af Præmier. Herimod talte Fru *Gundesen* af rent aandelige Grunde, Frk. *Schmidt*, som Kasserer, af materielle, da Samfundets Kasse ikke kunde magte en saadan Udgift. Indlederen, støttet af Valgmenighedspræst *Vilh. Malling*, Odder, fastholdt sine Forslag, og sluttelig vedtoges nedenstaaende:

1. Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde opfordrer Højskolerne at optage systematisk Undervisning i Haandarbejde med særlig Vægt paa det nyttige, og